

ת"פ (קריות) 14976-08-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 14976-08-23 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום קריות

ת"פ (קריות) 14976-08-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בקריות

[18.06.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של חבלה ופגיעה כשעבריינין מזויין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין וכן עבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין. אציין כבר כעת כי אמנם לא נרשמה עבירת הבסיס לסעיף 335(א)(1) אך על פי המלל היה מקום לייחס עבירת פגיעה על פי סעיף 334 לחוק העונשין ולאור העובדה כי עבירה על פי סעיף 335(א)(1) מפנה להוראות החוק, הרשעתי את הנאשם גם העבירה על פי סעיף 334 לחוק העונשין.
  2. על פי עובדות כתב האישום במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה מר מ"ר (להלן: "המתלונן") הבעלים של חנות טלפונים אשכ... (להלן: "החנות").
- במהלך חודש אוגוסט 2022 בתאריך מדויק שאינו ידוע למאשימה, רכש הנאשם בחנות המתלונן טלפון סלולרי (להלן: "הטלפון") תמורת 200 ₪. בהמשך למתואר, בחלוף זמן קצר שאינו ידוע במדויק נשבר מסך הטלפון בעת שהיה בחזקת הנאשם. מסיבה זו סבר הנאשם כי הוא זכאי לדרוש מהמתלונן פיצוי או תיקון. בעקבות המתואר, בשלושה מועדים שונים שמועדם אינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם לחנות ודרש מהמתלונן כי יפצה אותו או יתקן את הטלפון. באותם מועדים המתלונן הסביר לנאשם כי לא ניתן לתקן את הטלפון. בשל המתואר כעס הנאשם על המתלונן. למעט הרקע הנ"ל אין בין הנאשם והמתלונן כל היכרות מוקדמת.

בתאריך 26.7.23 בסמוך לשעה 13:00 ובהמשך לרקע המתואר לעיל שב והגיע הנאשם לחנות כאשר באמתחתו סכין ובעת שהיה במקום המתלונן בלבד באזור הדלפק ניגש אליו הנאשם ודרש מן המתלונן לתקן לו את הטלפון או להחזיר לו את הכסף. לאחר שהמתלונן סירב, התעצבן הנאשם והחל מתנהג באופן מאיים תוך שאמר למתלונן אני אשוב עוד פעם ועוד פעם תוך שהזיק לרכוש במזיד באופן שדפק עם ידו הימנית על דלפק השירות והעיף מדלפק השירות באמצעות ידו מחשב נייד, מסלקת אשראי ואת קופת החנות בשווי שאינו ידוע למאשימה. בהמשך למתואר הדף המתלונן את הנאשם בכך שהיכה בו מכת אגרופי והפילו על הרצפה והדף את הנאשם אל מחוץ לחנות, בהמשך לכך בעודו בתוך החנות שלף הנאשם את הסכין והחזיקה בידו הימנית וניסה לתקוף את המתלונן פעמיים בעודו אוחז בסכין.

באותן הנסיבות הוציא המתלונן את הנאשם מהחנות במעמד זה זרק הנאשם על דלת החנות מעמד תצוגה השייך לחנות הסמוכה ומנע את סגירת הדלת מן המתלונן. בשל כך יצא המתלונן מהחנות ודחף את הנאשם פעם נוספת. במעמד זה מחוץ לחנות קם הנאשם כשהוא אוחז בידו הימנית את הסכין ופצע את המתלונן בבטנו. ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן פציעות בדמות שני חתכים בבטן תחתונה, אחד באורך 10 ס"מ שטחי ובוצעה סגירה על ידי סיכות וחתך שני כ - 3 ס"מ שטחי שנסגר אף הוא בסיכות. טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב וכן נספח פסיקה - 1/ע, כמו כן הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - 2/ע. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. כמו כן טען ב"כ המאשימה כי חומרה יתירה נעוצה בעובדה שהנאשם ביצע את המיוחס לו כאשר מעשיו בוצעו בצהרי היום במרכזה של העיר וכל אלו לא הרתיעו אותו מלבצע את המעשה תוך שימוש בסכין. ב"כ המאשימה הדגיש עוד את הפציעות שנגרמו למתלונן בדמות של שני חתכים בבטן התחתונה, האחד באורך 10 ס"מ בו בוצעה סגירה על ידי סיכות וחתך שני כ - 3 ס"מ שטחי שנסגר אף הוא בסיכות. עוד הפנה ב"כ המאשימה לעדות המתלונן שתיאר כי מאז קרות האירוע נכנס לחרדות וחרד למה היה קורה אילו מי מילדיו היה נוכח באותה סיטואציה. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 40 חודשי מאסר ברף העליון לצד ענישה נלווית. כמו כן ציין ב"כ המאשימה כי שוחח עם נפגע העבירה שביקש להגיע לדין ולהשמיע את דברו ואולם לאחר מכן התחרט ואמר שהוא משתתף בטיפולים פסיכולוגיים ולא מעוניין להגיע. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש לו עתרה המאשימה, טען ב"כ המאשימה שהנאשם בעל עבר פלילי הכולל 10 הרשעות קודמות שעיקרן עבירות אלימות חמורות הכוללות נשיאת סכין ואף ריצה מספר עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. הנאשם לא גילה אמפתיה כלפי קורבן העבירה, ניהל משפטו ונמנע מלהעיד בהליך שמיעת הראיות והתמיד בכפירתו. סיכומו של דבר טוענת המאשימה לעונש מאסר שלא יפחת מ - 35 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי כספי למתלונן וקנס כספי.

4. ב"כ הנאשם טענה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כבן 45. הנאשם כך נטען עצור תקופה ממושכת של כעשרה חודשים בתנאים קשים מאד. כמו כן הפנתה ב"כ הנאשם לדוחות באשר לצפיפות בבתי הכלא בתקופה זו וציינה כי אסירים פליליים מוחזקים בתנאים שאינם עומדים בתנאים שנקבעו בבג"צ הכליאה 1892/14. טוענת הסנגורית כי העבירה האחרונה בה הורשע הנאשם טרם הסתבכותו בתיק זה נעברה לפני כעשות. הנאשם אובחן שלוקה בסכיזופרניה וטענה עוד כי בשנים האחרונות ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ושיתף פעולה עם הרופאה הפסיכיאטרית והוסיפה כי אין מדובר בשור מועד אלא בהתפרצות חריגה בנוף חייו כפי שחי אותם בשנים האחרונות. הנאשם כך נטען הותקף קשות על ידי המתלונן והפנתה לראיות שנשמעו במסגרת דיוני ההוכחות. באשר לרכוש שלכאורה ניזוק טוענת הסנגורית כי לא הוכח כל נזק. כמו כן הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית לטענתה לענייננו. לאור האמור עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מאסר החופפת לתקופת מעצרו של הנאשם.

5. הנאשם בדברו אמר שאין לו מה להוסיף.

דיון והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

7. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו, מדובר באירוע אחד שבגיננו יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

8. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם ושלומו של הציבור בכללותו. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית גבוהה.

9. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל (20.7.10): "כמעט ולא יעבור יום שלא נשמע בו על מעשה אלימות נוראי בו אדם תקף את רעהו, ופעמים רבות תוך שימוש בכלי נשק קר, כסכין. מעשי האלימות היו כמגפה הפושטת במדינתנו ומותירה אחריה חללים ופצועים ונראה כי אין יכולת לעמוד בפניה. על כן על בתי המשפט להרים תרומה לעצירת מגפת האלימות הנוראית. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים ומסייעים למגפה להוסיף ולהתפשט".

10. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. על ניתוח הראיות אפנה להכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 5.5.24. הנאשם שלא היה שבע רצון מעמדתו של המתלונן, ממנו רכש טלפון נייד הגיע פעם אחר פעם לחנותו של המתלונן והטריד אותו ודרש ממנו לתקן טלפון נייד על אף שלא היה זכאי לכך ובמועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם הגיע כשהוא מצויד בסכין, השתולל בתוך החנות וכאשר המתלונן ניסה להוציאו מהחנות שלף סכין איתה הגיע ודקר את המתלונן. אפנה לנסיבות ביצוע העבירות להכרעת הדין שניתנה על ידי הנאשם לא נרגע וניתן היה להתרשם מעדויות האזרחים שתיארו את הנאשם לאחר האירוע ובמיוחד לעדותו של העד סמיון שתיאר את אדישותו של הנאשם וסיפר: "הנאשם הסתובב כאילו כלום לא קרה" והוסיף שהנאשם אף ביקש ממנו סיגריה, כל זאת כשהמתלונן נעול בתוך החנות. למתלונן נגרמו שני פצעי דקירה שנסגרו באמצעות סיכות. באשר לנזק שנגרם לחנות הנאשם השליך מדלפק השירות מחשב נייד ומסלקת אשראי וקופה של החנות ובעניין זה הוגשו תצלומים במסגרת שמיעת הראיות.

11. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים אפנה לפסיקה רלוונטית: רע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של פגיעה כשהעבריינין מזויין. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. לאור השיקום שעבר הנאשם, גזר בית משפט שלום על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים וצו מבחן. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.

רע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טגבה (13.8.13) - בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות ובהן גם פגיעה בנסיבות מחמירות, זאת לאחר שפצע את חברו באמצעות חפץ חד. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן וכן פיצוי למתלונן בסכום של 5,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורה של המדינה והותיר העונש על כנו.

רע"פ 3123/11 מחרט נ' מדינת ישראל (31.12.2011) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של פגיעה כשהעבריינין מזויין. למרות הליך השיקום, גזר בית משפט שלום על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.

רע"פ 7498/11 נאטור נ' מדינת ישראל (11.10.11) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות תקיפה, פגיעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, לאחר שרדף אחר חברו עם סכין, וכשזה ניסה להתגונן, נחתך באצבעו. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. גם בקשה להרשות ערעור שהגיש נדחה.

ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (15.6.09) - בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שדקר את חברו בצווארו באמצעות סכין יפנית. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן, וכן פיצוי למתלונן בסכום של 7500 ₪. בית המשפט העליון, בדעת רוב, החמיר את עונשו והעמידו על מאסר לתקופה של 12 חודשים.

ע"פ (ת"א) 70115/08 מדינת ישראל נ' נוראל (2.7.08) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לאחר שניפץ בקבוק זכוכית על ראש חברו ודקרו בחלקי גוף שונים עם שבר זכוכית. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסכום של 5000 ₪. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו והעמידו על מאסר לתקופה של 20 חודשים.

עפ"ג (מח' י-ם) 24346-02-11 מחמד אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9.5.11) - הורשע אדם בעבירת פציעה, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 58763-11-14 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עאבד (ניתן ביום 28.1.15) - הורשע נאשם בעבירת פציעה, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 מדינת ישראל נ' מיכאל כהן (ניתן ביום 10.10.12) - הורשע נאשם בביצוע עבירת פציעה על רקע סכסוך שכנים, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.4.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור. במקרה זה הטיל בית המשפט השלום עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין עבירה של פציעה, גרימת חתך בראש המתלונן באמצעות סכין תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

רע"פ 8716/13 סלאח דיאב נ' מדינת ישראל (13.8.14) - נדחתה בקשת המערער למתן רשות ערעור לאחר שבית המשפט השלום הטיל עליו עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין פציעת אדם אחד ותקיפת אחר ואילו ערעור המדינה בגין קולת העונש התקבל ורכיב המאסר הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11) - נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה וחבט באגרופיו בראשו והיכה אותו במקל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

רע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מדינת ישראל (3.3.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המערער בגין הטלת 10 חודשי מאסר בפועל בשל ביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. בית המשפט העליון מצוין בהחלטתו כי הגם שעברו של הנאשם נקי אין בעונש שנפסק כדי חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגת בעבירות אלו.

